

mende vil de overskydende points (2,2) bortfalde som et led i de bestræbelser, man har gjort for at begrænse de årlige lønstigninger.

Ligesom det var tilfældet i forbindelse med tjenestemandreformen i Danmark, medfører klassificeringen af stillingerne især i de højere lønrammer væsentlige lønstigninger. Udvalget har under hensyn især til skattefriheden i Grønland været betænkelig ved dette og har derfor med ministeren drøftet mulighederne for at lade lønstigningerne indtræffe trinvis og over en længere periode, end tilfældet var i Danmark.

Ministerens har i overensstemmelse hermed stillet nedenstående ændringsforslag nr. 13, således at lønstigningerne for tiden indtil 1. april 1970 begrænses til 3 pct., hvorefter der udbetales halvdelen af det overskydende beløb, idet lønfremgangen derved dog ikke kan overstige 10 pct. Resten af fremgangen udbetales pr. 1. oktober 1970, medmindre fremgangen overstiger 20 pct. Den resterende lønstigning kommer først til udbetaling den 1. april 1973.

Udvalget har ved denne overgangsordning forudsat, at direkte indkomstbeskatning er gennemført i Grønland den 1. april 1973, og ministeren har givet tilsagn om at tilstræbe dette.

Ved beregningen af lønstigningerne forudsættes foretaget en gennemgang af de honorarer og andre biindtægter, som tjenestemændene i Grønland oppebærer og indtil dato har fået udbetalt. Honorargennemgangen forudsættes foretaget efter samme retningslinjer som i Danmark. Bortfald af honorarer skal finde sted fra samme dato som i Danmark, den 1. april 1970, og det for meget udbetalte fradrages i lønstigningerne.

Udvalget har været opmærksom på, at ca. 130 tjenestemænd tidligere var normeret både i den danske normerings- og klassificeringslov af 1958 og i den grønlandske tjenestemandslø af 1964. De nævnte tjenestemænd var endvidere klassificeret i det oprindelige danske lovforslag i forbindelse med tjenestemandreformen af 1969, men udgik af dette efter afholdelse af et møde i lønnings- og pensionsministeriet med centralorganisationerne, hvorunder det blev tilkendegivet, at de pågældendes stilling ikke skulle blive forringet herved. Langt de fleste af disse tjenestemænd var ansat alle-

rede under tjenestemandsløven af 1946, og deres forskellige rettigheder blev opretholdt såvel ved 1958-loven som ved 1964-loven, antagelig ud fra det synspunkt, at deres særlige løn- og ansættelsesvilkår kunne betegnes som velerhvervede rettigheder.

De nu fremsatte ændringsforslag medfører en sådan forringelse af disse tjenestemandsvilkår, at det bliver nødvendigt ligesom i den nugældende grønlandske tjenestemandslø af 1964, § 122 at opretholde deres særlige rettigheder både i lønmæssig og anden henseende.

Det er over for udvalget oplyst, at der i henhold til ca. 25-30 overenskomster indgået mellem ministeriet og de enkelte organisationer er ansat ca. 1100 personer, samt at der ydes løn i henhold til disse overenskomster efter samme principper som efter tjenestemandsløven. Der ydes således hjemmehørende en løn på ca. 80 pct. af de ikke-hjemmehørendes lønninger, som i øvrigt svarer til lønningerne efter tilsvarende overenskomster i Danmark. I beregningsgrundlaget har der dog hidtil været den forskel, at Grønlandstillægget i henhold til disse overenskomster dyrtidsreguleres. Udvalget er klar over, at undladelse af dyrtidsregulering af Grønlandstillægget for tjenestemændenes vedkommende samt de i øvrigt nu stillede ændringsforslag forringer disses stilling i relation til de overenskomstansatte, bortset fra ansatte i henhold til overenskomst med Grønlands Arbejdersammenslutning

Udvalget lægger vægt på, at man under forhandlinger for overenskomstområderne tilstræber at bringe disse i harmoni med de retningslinjer og principper, der er indeholdt i disse love.

Udvalget har ved behandlingen af lovforslagene været klar over, at den hastige udvikling i det grønlandske samfund kan medføre, at flere bestemmelser i lovene eventuelt senere må ændres i takt med denne udvikling. Man har i denne forbindelse især været opmærksom på, at de i lovforslaget om statens tjenestemænd i Grønland indeholdte regler om fødestedskriteriet og dispensationsnævnet vil kunne undergå ændringer, bl. a. fordi der må være en vis formodning for, at det nyvalgte landsråd vil tage disse spørgsmål op til fornyet overvejelse.